

REPUBLIKA SLOVENIJA
USTAVNO SODIŠČE

Številka: U-I-262/01-41

Datum: 21. 3. 2001

ODLOČBA

Ustavno sodišče je v postopku za oceno ustavnosti in zakonitosti, začetem na pobudo Alojza Prašnikarja iz Domžal in drugih, po opravljeni javni obravnavi dne 17. januarja 2002, na seji dne 21. marca 2002

o d l o č i l o:

1. Druga alineja drugega odstavka 4. člena Odloka o prostorskih ureditvenih pogojih za območje urejanja J3 Srednje Jarše "Ob razbremenilniku" in J4 Jarše center (Uradni vestnik Občine Domžale, št. 10/99) se razveljavi.
2. Člen 13 Odloka o prostorskih ureditvenih pogojih za območje urejanja J3 Srednje Jarše "Ob razbremenilniku" in J4 Jarše center (Uradni vestnik Občine Domžale, št. 10/99) se odpravi.
3. Akt Občine Domžale št. 35101 - 193/00 - 36 z dne 14. 9. 2000, ki je bil izdan k zasnovi izrabe prostora na območju morfološke enote ZO 2, skupaj s to zasnovo, ni predpis in se ni smel uporabljati.

Obrazložitev

A.

1. Pobudniki izpodbijajo v izreku navedeni določbi Odloka o prostorskih ureditvenih pogojih za območje urejanja J3 Srednje Jarše "Ob razbremenilniku" in J4 Jarše center (v nadaljevanju Odlok) in akt Občine Domžale, Oddelka za prostor in varstvo okolja, št. 35101 - 193/00 - 36 z dne 14. 9. 2000, s katerim ta soglaša z gradnjo vrstnih in večstanovanjskih objektov na območju morfološke enote ZO 2 (v nadaljevanju Akt Občine). Pobudniki navajajo, da so stanovalci in lastniki hiš v neposredni bližini območja, na katerem je po Odloku predvidena gradnja individualnih stanovanjskih objektov, katerih slemena so po 7. členu Odloka načrtovana v smeri vzhod-zahod. V nasprotju s tem naj bi se v njihovi bližini (čez cesto, široko 4,8 do 5 metrov) začela gradnja šestih štiristanovanjskih in dveh petnajststanovanjskih objektov, katerih slemena so načrtovana v smeri sever-jug, kar posega v oblikovno identiteto in homogenost območja. Pobudniki naj bi za obravnavano gradnjo izvedeli v aprilu 2001, ko je krajevna skupnost predlagala, naj se jih pri izdelavi lokacijske dokumentacije zaprosi za mnenje. Investitor naj bi jim v juniju tega leta posredoval idejno zasnovo območja J4, s katero se niso strinjali in so na Upravno enoto Domžale posredovali vlogo, s katero so priglasili udeležbo v postopku izdaje dovoljenja za gradnjo. Upravni organ naj bi pobudnikom ne omogočil varstva njihovih pravic in pravnih koristi in investitorju izdal enotno dovoljenje za gradnjo. Pobudniki naj bi zahtevali vročitev izdanega dovoljenja za gradnjo in upravni organ opozorili, naj njihovo vlogo v primeru, če dovoljenje še ni pravnomočno, šteje za pritožbo oziroma naj jim vroči odločbo, da bodo lahko vložili predlog za obnovo postopka v primeru, če je odločba že pravnomočna. Pobudniki navajajo, da izpodbijani določbi Odloka na obravnavanem območju dopuščata gradnjo vrstnih stanovanjskih hiš ob soglasju pristojne občinske službe (druga alineja 4. člena Odloka) oziroma spremembo namembnosti zemljišč, objektov in naprav izven z Odlokom dovoljenih toleranc, če bistveno izboljšajo pogoje za bivanje in delo, če jih odobri občinska strokovna služba na podlagi strokovne presoje, ob soglasju soglasodajalcev ter pod pogojem, da se ne spreminja glavni namen oziroma funkcija območja ter s tem ne poslabšajo pogoji za bivanje in delo (13. člen Odloka). Navedeno naj bi bilo v nasprotju s 40. členom Zakona o urejanju naselij in drugih posegov v prostor (Uradni list SRS, št. 18/84 in nasl. - v nadaljevanju ZUN), po katerem prostorski ureditveni pogoji določajo pogoje urbanističnega oblikovanja območja in

arhitektonskega oblikovanja objektov, ki jih ni mogoče spreminjati tako, da se spremeni funkcija območja oziroma predpiše njihova sprememba v nasprotju z Zakonom. Izpodbijani določbi Odloka tudi v nasprotju s 43. členom ZUN predpisujeta spremembo Odloka. V morfološki enoti ZO 2 Akt Občine omogoča spremembe Odloka, čeprav je Ustavno sodišče že v odločbi št. U-I-379/98 z dne 18. 1. 2001 (Uradni list RS, št. 11/01 in OdlUS X, 2) in v odločbi št. U-I-34/99 z dne 12. 7. 2001 (Uradni list RS, št. 62/01) sprejelo stališče, da občinska strokovna služba ne more sprejemati odločitev v zvezi s prostorskimi izvedbenimi akti in da morajo biti tolerance njihov sestavni del. Akt Občine naj bi bil po vsebini predpis, ki nima podlage v ZUN in je v nasprotju s 40. in 43. členom tega zakona. Pobudniki predlagajo odpravo izpodbijanih določb Odloka in Akta Občine.

2. Občina Domžale v odgovoru navaja, da investitor razpolaga le z načelnim soglasjem Občine k zasnovi gradnje stanovanjskih četvorčkov, ki niso sporni, saj ima zanje tudi pravnomočno gradbeno dovoljenje. Za sporne večstanovanjske objekte naj bi investitor še ne vložil vloge za izdajo soglasja.

3. Upravna enota je Ustavnemu sodišču pojasnila, da je enotno dovoljenje za gradnjo štiristanovanjskih objektov pravnomočno.

4. Dve družbi sta kot investitorji na območju urejanja ZO 2, ZO 3 in ZO 11 pojasnili, da ocenjena vrednost njunih projektov pozidave znaša okoli 20.000.000 DEM. Za gradnjo naj bi pridobili ustrezna dovoljenja, sklenili pogodbe z izvajalci in predpogodbe s kupci stanovanj, zato jima grozi velika premoženjska škoda.

Pojasnjujeta, da večstanovanjske objekte gradita po prvem odstavku 4. člena obravnavanega Odloka, ki njihovo gradnjo dopušča in ne po izpodbijani drugi alineji drugega odstavka citirane določbe.

Pobudniki naj bi stanovali na območju urejanja R1, ki ga ureja drug prostorski izvedbeni akt, kot velja za območje, na katerem so predvideni večstanovanjski objekti, h gradnji katerih soglašata tudi Krajevna skupnost.

B.

5. Ustavno sodišče je s sklepom št. U-I-262/01 z dne 19. 12. 2001 sprejelo pobudo za oceno zakonitosti izpodbijanih aktov in do končne odločitve zadržalo izvrševanje Akta Občine ter hkrati določilo način izvršitve te začasne odredbe. Dne 17. 1. 2001 je Ustavno sodišče v obravnavani zadevi izvedlo javno obravnavo.

Presoja druge alineje drugega odstavka 4. člena Odloka

6. Po prvem odstavku 4. člena Odloka je območje urejanja J4 namenjeno gradnji enostanovanjskih in večstanovanjskih hiš in potrebnih objektov oskrbnih in družbenih dejavnosti. Drugi odstavek 4. člena Odloka našteva dopustne posege v prostor na obravnavanem območju. Med njimi so po prvi alineji te določbe načrtovane novogradnje individualnih stanovanjskih objektov. Po izpodbijani drugi alineji citirane določbe so dopustne novogradnje vrstnih stanovanjskih hiš na zaključenih morfoloških enotah ob soglasju pristojne občinske službe. V skladu s 7. členom Odloka je višina slemena enostanovanjskih objektov lahko največ 10 metrov, sleme pa praviloma poteka v vzdolžni smeri daljše stranice nizov objektov, to je v smeri vzhod - zahod. Objekti, locirani ob severnem podaljšku Trdinove, so po 7. členu Odloka lahko vertikalnih gabaritov K+P+2+M, višina slemena teh objektov je 15 metrov in so lahko večstanovanjski, s tem da mora površina gradbene parcele zadoščati potrebam mirujočega prometa (1,5 parkirnega mesta na posamezno stanovanjsko enoto).

7. Po navedenem je zmotno stališče Občine Domžale, ki ga je zastopala na javni obravnavi (enako, kot sta pojasnila investitorja), da so posegi v prostor dovoljeni po 3. členu in po prvem odstavku 4. člena Odloka. Prvi odstavek 4. člena Odloka opredeljuje namen območja urejanja J4. Dopustni posegi na območju, ki je kot predmet urejanja opredeljen v 3. členu Odloka, so v obravnavanem primeru načrtovani v drugem odstavku 4. člena in v 7. členu Odloka.

8. Pobudniki očitajo, da druga alineja drugega odstavka 4. člena Odloka dopušča, ob soglasju pristojne občinske službe, spremembe urbanističnega oblikovanja območja oziroma arhitekturnega

oblikovanja objektov oziroma spremembe namembnosti načrtovanih objektov in s tem spremembe prostorskih ureditvenih pogojev, kar je v nasprotju s 40. in s 43. členom ZUN.

9. Po prvem odstavku 40. člena ZUN se v prostorskih ureditvenih pogojih med drugim določijo pogoji za urbanistično oblikovanje območja ter za arhitektonsko oblikovanje objektov na območju.

Pogoji in merila, ki jih prostorski ureditveni pogoji določajo za načrtovanje posegov v prostor, so opredeljeni tudi v prvem odstavku 26. člena ZUN. Po drugem odstavku citirane določbe ZUN so prostorski ureditveni pogoji podlaga za pripravo lokacijske dokumentacije za posamezen objekt ali drug poseg v prostor na območju, ki ga urejajo. Prostorski ureditveni pogoji tako vsebujejo elemente, predvidene v 26. in 40. členu ZUN, in ti omogočajo izdelavo ustrezne lokacijske dokumentacije.

Operacionalizacijo teh elementov predpisuje 15. člen Navodila o vsebini posebnih strokovnih podlag in o vsebini prostorskih izvedbenih aktov (Uradni list SRS, št. 14/85 - v nadaljevanju Navodilo). Na njegovi podlagi prostorski ureditveni pogoji določajo merila in pogoje glede oblikovanja novogradenj in ostalih posegov v prostor med drugim tako: da so upoštevane ekološke značilnosti prostora; da je čimbolj upoštevan koncept stare florisne zasnove naselja in lokalna tradicija glede oblikovanja stavbnih mas, uporabe arhitektonskih prvin ter obdelave fasad in uporabe materialov; da se novogradnje prilagajajo gabaritom obstoječih sosednjih objektov; da so pri novogradnjah upoštevan predpisani odmiki od prometnih površin, primarnih komunalnih vodov, drugih infrastrukturnih objektov in naprav ter da se s svojimi odmiki prilagajajo gradbenim črtam obstoječih sosednjih objektov; da se v čimvečji meri ohranja obseg in členjenost visoke vegetacije ter pri novih zasaditvah uporabljajo predvsem krajevno značilne rastlinske vrste. Po 35. členu ZUN so že v programu priprave prostorskih izvedbenih aktov navedeni organi, organizacije oziroma skupnosti, od katerih je treba pridobiti soglasja k osnutkom prostorskih izvedbenih aktov. Ti organi, organizacije oziroma skupnosti določijo pred začetkom priprave prostorskega izvedbenega akta pogoje, ki jih mora pripravljalec prostorskega izvedbenega akta upoštevati pri njegovi pripravi.

10. Navedeno pomeni, da je občinska strokovna služba dolžna uveljaviti morebitne posebne zahteve, omejitve ali pogoje za načrtovanje posegov v prostor na način in pod pogoji, kot to predvideva 35. člen ZUN, torej pred začetkom priprave prostorskih ureditvenih pogojev. V obravnavanem primeru izpodbijana določba Odloka v nasprotju s tem predvideva gradnjo vrstnih stanovanjskih hiš na zaključenih morfoloških enotah, vendar pri tem nalaga še pridobitev soglasja pristojne občinske strokovne službe, kar je v nasprotju s 35. členom ZUN.

11. Tudi 26. in 40. člen ZUN pred izdelavo lokacijske dokumentacije ne predvidevata še odobritve že načrtovanih posegov v prostor s strani občinske strokovne službe. Iz citiranih določb ZUN izhaja, da se lokacijska dokumentacija izdela neposredno na podlagi prostorskih ureditvenih pogojev. S prostorskimi ureditvenimi pogoji zato ni mogoče določiti, da je pred pričetkom izdelovanja lokacijske dokumentacije treba pridobiti soglasje občinske strokovne službe. Na javni obravnavi je Občina pojasnila, da je pred izdajo obravnavanega soglasja treba tehtati: "ne le stavbno maso v okvirih dovoljenih gabaritov, temveč z enim izrazom zračnost oziroma produšnost območja zato, da ulice niso preveč zaprte".(1) To pomeni, da glede na 15. člen Navodila, ki operacionalizira merila in pogoje, ki morajo biti sestavni del prostorskih ureditvenih pogojev, vrstne stanovanjske hiše niso načrtovane tako, da je zanje mogoče izdelati lokacijsko dokumentacijo. Občinska strokovna služba mora zato pred njeno izdelavo (v obravnavanem primeru za vrstne stanovanjske hiše) pretehtati še elemente, ki jih Odlok ne predpisuje. Takšno urbanistično načrtovanje predstavlja po svoji vsebini naknadno dopolnitev prostorskih ureditvenih pogojev. Vendar so prostorski ureditveni pogoji po določbah ZUN prostorski izvedbeni akt, ki se pripravljajo in sprejema s pomočjo javne razgrnitve in javne obravnave (37. člen in 38. člen ZUN), na kateri sodeluje zainteresirana javnost, torej tudi sosedje in druge prizadete fizične in pravne osebe. K javno razgrnjenemu osnutku dajejo pripombe in predloge in tako vplivajo na vsebino odloka in so na tak način tudi seznanjeni z bodočo gradnjo. Na javni obravnavi pa so pobudniki v nasprotju s tem pojasnili, da v postopku javne razgrnitve Odloka ni bilo mogoče ugotoviti, kakšna vrsta objektov naj bi se načrtovala na obravnavanem območju, kar potrjujejo tudi grafične priloge Odloka.

12. Izpodbijana določba je iz zgoraj navedenih razlogov v nasprotju z določbami 26., 35. in 40. člena ZUN. Pri tem se Ustavno sodišče pri presoji ni spuščalo v pomen individualnih, vrstnih in

večstanovanjskih objektov niti v gostoto stavbne mase, o kateri so udeleženci dajali pojasnila na javni obravnavi, saj gre za strokovno in ne pravno presojo. To potrjuje tudi s strani Občine posredovana dokumentacija za pripravo morebitne enotne klasifikacije vrst objektov z bodočim predpisom.

13. Pogoji in zahteve za izdelavo lokacijske dokumentacije morajo biti predpisani s prostorskimi ureditvenimi pogoji. Občinska strokovna služba ni pooblaščenca za odobritev dodatnih pogojev in zahtev za izvajanje prostorskega izvedbenega akta. Pogoji in zahteve, ki jih po izpodbijani določbi Odloka odobri občinska strokovna služba, predstavljajo dopolnitve prostorskega izvedbenega akta, zato je izpodbijana določba Odloka v nasprotju tudi s 43. členom ZUN.

14. Pobudniki so predlagali odpravo izpodbijane določbe Odloka.

Ustavno sodišče je upoštevalo, da so morebitni investitorji, ki niso udeleženi v tem postopku, na njeni podlagi lahko pridobili soglasja občinske službe, ki v tem postopku niso izpodbijana, zato je izpodbijano določbo Odloka razveljavilo.

Presoja 13. člena Odloka

15. Po 13. členu Odloka spremembe namembnosti zemljišč, objektov in naprav, izven s tem odlokom dovoljenih, načeloma niso dopustne, razen v smislu bistvenih izboljšav pogojev za bivanje in delo.

Spremembe lahko odobri občinska strokovna služba, pristojna za okolje in prostor, na podlagi strokovne presoje in ob soglasju pristojnih soglasodajalcev ter pod pogojem, da se ne spreminja glavni namen oziroma funkcija območja in se s tem ne poslabšajo pogoji za bivanje in delo na območju posega v prostor.

16. Pobudniki očitajo, da je izpodbijana določba iz enakih razlogov kot druga alineja drugega odstavka 4. člena Odloka v neskladju s 40. in s 43. členom ZUN.

17. Po drugem odstavku 40. člena ZUN odlok določi tolerance pri gabaritih in namembnosti objektov in naprav, ki jih z lokacijskih dovoljenjem lahko dopusti upravni organ pri izvedbi prostorskega izvedbenega akta. Po tretjem odstavku te določbe se z uporabo toleranc ne smeta spreminjati vpliv objektov in naprav na sosednje parcele ter načrtovani videz območja. Z uporabo toleranc se tudi ne smejo poslabšati bivalne in delovne razmere obravnavanega območja.

18. Prostorske rešitve torej lahko dopuščajo določene odmike pri njihovi realizaciji. Ustavno sodišče je v odločbi št. U-I-379/98 z dne 18. 1. 2001 (Uradni list RS, št. 11/01 in OdlUS X, 2) in v odločbi št. U-I-34/99 z dne 12. 7. 2001 (Uradni list RS, št. 62/01) sprejelo stališče, da morajo biti po 40. členu ZUN takšne tolerance (odmiki) sestavni del odloka o prostorskem izvedbenem aktu. Tolerance so zato predmet gradiva v postopku javne razgrnitve osnutka prostorskega izvedbenega akta, kar pomeni, da se o njih lahko razpravlja in se s tem onemogoča samovoljno spreminjanje prostorskih ureditev in pogojev za posege v prostor. O odmiku od toleranc, določenih s prostorskim izvedbenim aktom, v posameznem primeru lahko odloča upravni organ v postopku za izdajo lokacijskega dovoljenja oziroma dovoljenja za gradnjo. Ureditev, da se tolerance pri gabaritih oziroma namembnosti objektov in naprav dovoljujejo v upravnem postopku, omogoča zainteresiranim osebam (to so zlasti lastniki sosednjih zemljišč ob objektu, na katerega se nanašajo tolerance), da lahko kot stranke v upravnem postopku ugovarjajo sprejetim rešitvam. Ustavno sodišče je sprejelo tudi stališče, da je ureditev, ki omogoča spremembe prostorskega izvedbenega akta mimo predpisanega postopka, hkrati v nasprotju s 43. členom ZUN. Takšna ureditev je tudi sicer zelo ohlapna, saj daje občinskim organom proste roke pri dovoljevanju toleranc, čeprav bi moral odlok o prostorskem izvedbenem aktu natančno določiti okvire za dovoljene tolerance. Ustavno sodišče je v citiranih odločbah pojasnilo, da takšna ureditev očitno izvira iz prejšnjega Zakona o urbanističnem planiranju (Uradni list SRS, št. 16/67 in nasl. - ZUPI - veljati je prenehal z uveljavitvijo ZUN), po katerem je manjše odmike lahko dovoljeval takratni občinski izvršni svet.

19. Na podlagi izpodbijane določbe Odloka lahko občinska strokovna služba pod določenimi pogoji odobri spremembe namembnosti zemljišč, objektov in naprav v obsegu, ki presega v Odloku predpisane tolerance. Občinska strokovna služba nanje torej ni vezana. Po 40. členu ZUN morajo biti

tolerance sestavni del odloka o prostorskem izvedbenem aktu, zato so tolerance, predpisane z izpodbijano določbo Odloka, v nasprotju s 40. členom ZUN. Pomenijo spremembe oziroma dopolnitve Odloka, zato je 13. člen Odloka v nasprotju tudi s 43. členom ZUN.

20. Ustavno sodišče je upoštevalo, da je na podlagi izpodbijane določbe Odloka občinska strokovna služba lahko pod določenimi pogoji brez omejitev odobrila spremembe namembnosti zemljišč, objektov in naprav, ki predstavljajo spremembe in dopolnitve Odloka. Ustavno sodišče je zaradi odprave teh škodljivih posledic 13. člen Odloka odpravilo.

Presoja Akta Občine

21. Akt Občine je izdan v obliki dopisa, naslovljenega investitorju. V njem načelnik Oddelka za prostor in varstvo okolja v zadevi: "Soglasje k nameravani gradnji vrstnih in večstanovanjskih hiš na območju J4-ZO 2" investitorja obvešča, da mu daje pristojna občinska služba na podlagi njegove vloge in na podlagi drugega odstavka 4. člena Odloka soglasje h gradnji vrstnih in večstanovanjskih hiš na območju J4 - ZO 2.

22. Pobudniki očitajo, da Akt Občine nima podlage v ZUN in je v nasprotju s 40. in s 43. členom citiranega zakona, saj dovoljuje gradnjo objektov, ki z Odlokom na obravnavanem območju niso načrtovani.

23. Akt Občine je tako po obliki kot po vsebini posamičen akt in ne predpis. Vendar je Ustavno sodišče že pri presoji druge alineje drugega odstavka 4. člena in 13. člena Odloka ugotovilo, da obravnavani prostorski ureditveni pogoji pri načrtovanju posegov v prostor nimajo vseh sestavin, ki jih zahtevata določbi 26. in 40. člena ZUN. Na javni obravnavi je Občina (enako kot investitorja) pojasnila, da je bil namen Akta Občine potrditi zasnovo gradnje objektov na obravnavanem območju, torej potrditi zasnovo konkretne izrabe prostora na tem območju. To naj bi izhajalo tudi iz datuma izdaje Akta Občine, saj je bila lokacijska dokumentacija za gradnjo štiristanovanjskih objektov potrjena šele po enem letu od njegove izdaje. Hkrati šele iz dokumentacije o zasnovi izrabe prostora na tem območju, ki je bila predložena Ustavnemu sodišču, izhajajo merila in pogoji za konkretno gradnjo objektov, kar takšna merila in pogoji gradnje na obravnavanem območju iz Odloka niso razvidna. To pomeni, da je Akt Občine predviden kot soglasje k zasnovi konkretne izrabe prostora na navedenem območju.

Investitor je bil dolžan izdelati oziroma pridobiti zasnovo konkretne izrabe prostora zato, da jo je predložil v presojo in v soglasje občinski strokovni službi. Šele na podlagi presoje in soglasja občinske strokovne službe k tej zasnovi je tako investitor lahko naročil izdelavo lokacijske dokumentacije za gradnjo objektov in na njeni podlagi zaprosil za izdajo dovoljenja za gradnjo. Občinska strokovna služba je pri tem lahko presodila in soglašala z gradnjo večstanovanjskih hiš na obravnavanem območju, ki se nahaja na južnem delu Trdinove, le na podlagi toleranc, kot jih ureja 13. člen Odloka in ne po drugi alineji drugega odstavka 4. člena Odloka, ki načrtuje gradnjo vrstnih stanovanjskih hiš. Po 7. členu Odloka so namreč večstanovanjske hiše načrtovane le ob severnem podaljšku Trdinove. Vendar 13. člen Odloka občinsko strokovno službo pooblašča, da pod določenimi pogoji odobri spremembe namembnosti zemljišč in objektov v obsegu, ki z Odlokom niso načrtovane. Po navedenem predstavlja Akt Občine, izdan k zasnovi izgradnje objektov na območju morfološke enote ZO 2, skupaj s to zasnovo, vmesni člen med Odlokom in lokacijsko dokumentacijo, ki je podlaga za izdajo dovoljenj za gradnjo.

24. Iz določb 26. in 40. člena ZUN izhaja, da se lokacijska dokumentacija izdelava neposredno na podlagi prostorskih ureditvenih pogojev in da morajo biti tudi tolerance njihov sestavni del. S prostorskimi ureditvenimi pogoji zato ni mogoče določiti, da je pred pričetkom izdelovanja lokacijske dokumentacije potrebno še soglasje občinske strokovne službe, ki je izdano po presoji predložene zasnove konkretne izrabe prostora oziroma soglasje, ki je izdano k predloženi zasnovi, ki terja tolerance glede spremembe namembnosti zemljišč, objektov in naprav v obsegu, ki z Odlokom niso načrtovane. Zato akt, kakršen je v obravnavanem primeru Akt Občine k zasnovi izrabe prostora na območju morfološke enote ZO 2, skupaj s to zasnovo, pomeni po svoji vsebini spremembo oziroma dopolnitev prostorskih ureditvenih pogojev.

25. Za izdajo takšnega akta občinska strokovna služba ni pristojna, ker takšen akt lahko sprejme le Občinski svet po predpisanem postopku. Po Zakonu o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93 in nasl. - ZLS) občinska strokovna služba tudi sicer ni organ občine, pristojen za odločanje. Ker je Akt Občine k zasnovi izrabe prostora na območju morfološke enote ZO 2, skupaj s to zasnovo, izdala nepristojna občinska strokovna služba, je izpodbijani akt, ki je po svoji vsebini predpis, neobstoječ in se ga ne sme uporabljati (tako Ustavno sodišče npr. v odločbi št. U- I-166/99 z dne 22. 3. 2001, Uradni list RS, št. 37/01 in OdlUS X, 58).

26. Ustavno sodišče je v postopku za oceno zakonitosti aktov upoštevalo pojasnila investorjev o morebitni premoženjski škodi, ki bi lahko nastala zaradi začasnega zadržanja Akta Občine in prepovedi nadaljevanja del, ki na njem temeljijo, če bi začasno zadržanje trajalo daljši čas. Zato je odločilo o zakonitosti izpodbijanih aktov na podlagi šeste alineje 52. člena Poslovnika Ustavnega sodišča Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 49/98).

C.

27. Ustavno sodišče je sprejelo to odločbo na podlagi prvega odstavka 40. člena ter drugega in tretjega odstavka 45. člena ZUstS v sestavi: predsednica dr. Dragica Wedam-Lukić ter sodnica in sodniki dr. Janez Čebulj, dr. Zvonko Fišer, Lojze Janko, dr. Ciril Ribičič, dr. Mirjam Škrk, Franc Testen in dr. Lojze Ude. Prvo in tretjo točko izreka je sprejelo s petimi glasovi proti trem. Proti so glasovali sodnici Wedam-Lukić in Škrk ter sodnik Testen, ki je dal odklonilno ločeno mnenje. Sodnik Ude je dal pritrdilno ločeno mnenje. Drugo točko izreka je sprejelo soglasno.

P r e d s e d n i c a
dr. Dragica Wedam-Lukić

Opomba:

(1)To potrjuje tudi prispevek mag. Dušana Blaganjeta v reviji Pravosodni bilten, št. 1/01. V članku z naslovom "O nekaterih vprašanjih v lokacijskih in gradbenih zadevah - Prostorski izvedbeni akti in pomanjkljivosti v upravnih postopkih" namreč pod točko 5.3 ugotavlja pomanjkljivosti prostorskih ureditvenih pogojev za del naselja J. v Občini D. (kar očitno predstavlja obravnavani Odlok).